

som der herfra ikke er blevet lobet Noget om, vi have intet Løfte givet om, at Ministeriet ikke kan blive tiltalt. Men det ærede Medlem mener vel, saaledes som jeg har hørt det og læst det i Regjeringens egne Blade, at en Rigsret behøver man ikke at være bange for, for den bestaar af de Folk, som selv have været med til hele Historien, og de ville ikke kunne dømme deres Medskyldige. Det er ganske vist en Betragtningssaaede, som mulig kunde gøres gjældende i en mindre Provindsstjovstad; hvis der en Mand havde begaaet noget mindre Lovligt, vilde det maasse hjælpe ham til at slippe ved Underretten, at der blev anvendt et eller andet Procuratorfæne, men lige over for den offentlige Bevidsthed i Landet vil Sigt ikke hjælpe Regjeringen det Mindste. Det vilde snarere være værre for Regjeringen at blive fritjendt ved en saadan Rigsretsdom, end om den slet ikke var bleven tiltalt. En Regjering, om hvem det stod fast i hele den offentlige Bevidsthed, at den havde brudt Grundloven, fordi den ikke kunde hæbde sin Magtstilling paa nogen anden Maade end ved et klart Grundlovsbrud, vilde kun forøge den Mangel paa Agtelse, for ikke at sige den Foragt, som den havde samlet om sig hos Alt, hvad der her i Landet sætter sig ud over Egennytten, hvis den søgte at staffe sig Hjælp ved den Slags Rigsretsdomme. Nei, Dommen over en saadan Regjerings Handlemaade vil her til Lands blive den samme, som den har været i alle europæiske Lande og ogsaa herhjemme lige siden 1789. Denne Dom sæl- des ikke hver Dag eller hvert Halvaar, men fra Tid til anden, og hver Generation oplever en eller to saadanne Domme, og den er ganske anderledes virksom end en Rigsretsdom.

Til den høitærede Indenrigsminister maa det være mig tilladt at sige, at jeg efter hans Udtalelser ganske vist maa erkjende at det ikke har været hans Hensigt ved sit Forslag at fberede Vanskeligheder. Jeg forstod ham nemlig saaledes, at i Fald han mødte Modstand fra dette Things Side, agtede han at rette sig efter vort Votum, og vilde altsaa ikke gjøre Spørgsmaalet til et Strids- spørgsmaai. Men jeg kan ikke tie til hans Udtalelse om, at han vil betragte sig som berettiget til paa forventet Tillægsbevilling at afholde de Udgifter, der ere nødvendige til Muinens Bevarelse. Jeg kan ikke og vil ikke fremkomme med nogen Udtalelse, ved hvilken den høitærede Minister kan sige, at han har faaet Things Side Samtykke til denne Bevilling, thi det er ikke givet. Den høitærede Minister kunde i Nar have sikkret sig

den fornødne Bevilling ved et Votum fra Things Side, derjom han i Tide havde fremsat Lovforslaget her. Det havde været muligt for den meget ærede Minister at gjøre det enten ved at fremsætte selve Planen først i Folkethinget, hvilket vilde have været rimeligt nok, da det er en med store finansielle Udgifter forbunden Plan, men i alle Tilfælde kunde Ministeren paa Finansloven inden den forlod Thinget, have sikkret sig en mindre Bevilling til Muinens Bevarelse, hvis han havde ønsket noget Saadant. Jeg kan ikke fritjende den høitærede Minister for Skyld i saa Henseende, naar der ikke er stiftet en saadan Bevilling tilveie, og jeg vil ikke paa Things Side Begne udtale Nogetsomhelst, som kunde se ud som en Godtgjendelse af den Opsattelse, at han paa forventet Tillægsbevilling kan gjøre, hvad han vil. — Til det ærede Medlem som fører Ordet for Mindretallet, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) stal jeg bemærke, at hans hele Opsattelse ikke stemmer med min om Udsigten til Enighed. Det ærede Medlem stiller sig ikke paa et finansielt Standpunkt. Det ærede Medlem ræsonerer saaledes: Her er en hel Masse Bevillinger, der tilsammen udgjøre  $3\frac{3}{4}$  Million, og dem kunde Modstanderne have givet strax, for saa havde de viist sig imødekommende, og saa havde der været bedre Udsigt til Overenskomst, og det havde vi navnlig burdet gjøre, da Landstinget har viist sig saa imødekommende. Nu vil jeg sige, at Landstingets Imødekommen viser sig deri, at det af os forlanger 4—5 Millioner Kroner, og en saadan Imødekommen synes jeg nu ikke er særdeles paaaffjøn- nelsesværdig; men jeg vil overhovedet gjøre gjældende, at det ikke er det, det dreier sig om. Det ærede Medlem ser politisk paa Sagerne; for ham er Finansloven kun et Middel til at slutte politiske Kompromisser. Hvis det er det, det ærede Medlem vil, maa han henvende sig til dem, som bruge Finansloven til det, som det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) oplyste ved Udtryk, som ere bragte for nogle Nar tilbage, at Medlemmer af dette Thing have brugt Finansloven til. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds vil jeg gjøre opmærksom paa, at det Medlem af Thinget, som for Tiden er Kultusminister, var meget virksom den Gang ikke blot for at afslutte en Handel om det daværende Ministerium imod en Finanslov, men endog for, at det skulde være ved Afslutning af en skriftlig Kontrakt, som gik ud paa, at forinden Ministeriet var solgt, blev der ikke bevilget Noget paa Finansloven. Dette ligger ganske uden